

Resolució 778/2024, de 13 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 91/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Llicències de casetes de castanyes.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda d'una part de l'objecte i estimació parcial

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha lliurat una part de la informació a la persona reclamant. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació i correlativament comporta la pèrdua sobrevinguda d'una part del seu objecte, ja que s'han esvaït parcialment els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

La informació sol·licitada i reclamada que no ha estat lliurada, consistent en l'accés a la documentació corresponent a les llicències d'unes parades de castanyes és -d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG- informació pública. De fet, l'Ajuntament de Barcelona ha reconegut plenament el dret d'accés a aquesta informació, però no ha subministrat tota la informació sol·licitada per la part reclamant. Dit això, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament en poder de l'Ajuntament.

Paraules clau: Ajuntaments. Persona física. Llicències. Reclamació contra silenci. Lliurament parcial extemporani. Pèrdua parcial d'objecte. Estimació parcial.

Ponent: Josep Ramón Barberà i Gomis

Antecedents

1. El 16 de gener de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 91/2024, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
La part reclamant indica que l'Ajuntament hauria donat resposta a la seva sol·licitud, però no hauria lliurat la informació.
2. El 17 d'octubre de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Barcelona: "Contacte, dades i número de llicències" del propietari d'unes casetes de castanyes que portaven incorporat en el seu disseny una il·lustració feta per la reclamant i que era a la coberta d'un llibre de l'any 2011.

3. En data 23 d'octubre de 2023 la persona reclamant rep una comunicació de l'Ajuntament de Barcelona on se li indica que:
"En relació amb la vostra sol·licitud d'accés a la informació pública presentada en aquest Ajuntament (...), us comuniquem que des dels Districtes ens informen que no poden realitzar la cerca de llicències a partir de la informació que s'aporta a la vostra sol·licitud. És per això que ens sol·liciten que us requerim que indiqueu els emplaçaments on es troben les paradetes de les que tingueu coneixement (almenys, les que apareixen a les fotografies aportades), per poder realitzar la cerca, i també veure si totes corresponen al mateix titular.
Per tot el que s'ha exposat, i atenent que la sol·licitud s'ha formulat en termes imprecisos o massa genèrics, us demanem que concreteu la informació a la qual voleu tenir accés".
4. El 30 d'octubre de 2024 la persona reclamant contesta el requeriment de l'Ajuntament, insisteix en la seva pretensió i adjunta les fotografies de les paradetes de castanyes, amb les adreces corresponents a cadascuna d'elles.
5. El dia 26 de gener de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data de 26 de gener, la GAIP sol·licita a l'Ajuntament de Barcelona les dades identificatives i de contacte de la persona o persones que el representaran a la sessió de mediació, així com dues possibles dates de la seva conveniència per a la celebració de la sessió.
7. El dia 22 de febrer de 2024, en contesta a la proposta de mediació, la GAIP rep una comunicació de l'Ajuntament de Barcelona en la qual s'indica que "hem donat resposta parcial a la sol·licitant. Estem a l'espera de la part corresponent al Districte de Sant Andreu, que tant bon punt ens envii la informació també la farem arribar. Per tant, preguem es deixi sense efecte la convocatòria de mediació i es doni per finalitzada la reclamació per satisfacció extemporània". S'adjunta una comunicació substitutiva de resolució estimatòria, adreçada a la persona reclamant, en la qual es diu literalment que: "En compliment de l'article 34.8 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en resposta a la vostra sol·licitud d'informació amb número d'expedient 2023_EXP_1006160, us fem arribar la informació que hem rebut des dels districtes de Gràcia, i d'Horta-Guinardó. Com veureu, falten les paradetes

corresponents al Districte de Sant Andreu, que encara estem pendents que ens enviïn la informació”.

8. En data 20 de març de 2024 la GAIP es posa novament en contacte amb l'Ajuntament de Barcelona i li reitera que “Atès que no ens heu comunicat cap novetat al respecte, us demanem que ens informeu si ja s'hauria fet arribar a la persona reclamant la totalitat de la informació objecte de reclamació”, sense que s'hagi donat cap altra resposta escrita des de l'Ajuntament.
9. Des d'aleshores, la GAIP ha efectuat diverses trucades telefòniques als serveis de Transparència de l'Ajuntament, preguntant si els serveis del districte de Sant Andreu ja havien lliurat la informació restant a la persona reclamant, i obtenint sempre una idèntica resposta negativa.
10. El dia 23 de maig de 2024 la persona reclamant renuncia al procediment de mediació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la

informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

2. Pèrdua parcial d'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha lliurat una part de la informació a la persona reclamant. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació i correlativament comporta la pèrdua sobrevinguda d'una part del seu objecte, ja que s'han esvaït parcialment els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

3. Estimació parcial del dret d'accés a la informació pública

La informació sol·licitada i reclamada que no ha estat lliurada, consistent en l'accés a la documentació corresponent a les llicències d'unes parades de castanyes és -d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG- informació pública. En aquest sentit, és una “informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”. De fet, l'Ajuntament de Barcelona ha reconegut plenament el dret d'accés a aquesta informació, però no ha subministrat tota la informació sol·licitada per la part reclamant.

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a la informació pública, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). Pel que fa a la informació sol·licitada en concret, no s'aprecia d'ofici l'existència de dades sobre les quals puguin concórrer límits que en puguin restringir l'accés. Ans el contrari, no tindria sentit la seva invocació en relació amb les parades d'un districte determinat –de Sant Andreu- quan en altres el mateix Ajuntament ha lliurat tota la informació disponible. De fet, la Taula d'accés i avaluació documental (TAAD 293, DOGC 7133) estableix com a criteri general d'accés, l'accés lliure i en cas que hi concorri algun límit que hagi de prevaler perquè ocasionalment poden contenir dades personals que no són especialment protegides ni merament identificatives contingudes a informació pública directament relacionada amb l'organització, funcionament o activitat pública de l'Administració, accés parcial.

Dit això, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament en poder de l'Ajuntament. Per al cas que no disposi de la informació o de les dades sol·licitades, l'administració ho haurà de fer

constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les

necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Ús de béns i/o drets* (codi 0072), sèrie *Utilitzacions temporals d'equipaments, béns municipals i ocupacions de la via pública* (1599).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les

efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de juny de 2024, resol per unanimitat:

1. Declarar la pèrdua sobrevinguda d'una part de l'objecte de la Reclamació 91/2024, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Estimar la Reclamació 91/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, corresponent a les parades del districte de Sant Andreu, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 2 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 91/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.